

[Einer-Jensen.]

trække sit Forslag tilbage, og jeg beklager det navnlig efter hans Udtalelser om, at dette Forslag betyder saa lidt i Beskæftigelsen for de paagældende. Det er nemlig det rigtige, det ærede Medlem sagde dér. Til Rest er der altsaa kun blevet Agitationen. Det, Forslaget vil betyde, er, at et mindre Antal kommer i Arbejde, at et mindre Antal opnaar at generhverve deres Rettigheder i Arbejdsløshedskasserne. Som jeg sagde før, synes jeg, det er at gøre de paagældende en Bjørnetjeneste. Det ærede Medlem har nu indrømmet, at Forslaget betyder kun lidt. Men jeg har ikke noget imod — og det tror jeg heller ikke mit Parti har —, at der bliver nedsat et Udvalg, hvor Forslaget kan blive overvejet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alfred Jensen): Jeg vil gerne først over for det ærede Medlem Hr. Rager sige, at det foreliggende Forslag ikke er fremsat, fordi der skal være Valg. Forslaget er enslydende med det, vi fremsatte for to Aar siden, og vi arbejder dog ikke saaledes, at vi kun stiller Lovforslag eller Ændringsforslag, fordi der skal være Valg. Vi stiller vore Forslag under Hensyn til, hvilke Lovændringer det er paakrævet at faa gennemført. Jeg ved ikke, hvordan det ærede Medlem Hr. Rager kan komme paa en saadan Tanke; maaske er det en Tanke, som ikke ligger saa fjernet i det ærede Medlems Parti. (*Krastian Nygaard:* Jo, jo!). Saa begriber jeg ikke, hvorfor vi skal beskyldes for at stille Forslag under Hensyn til Valgchancer. Vi har stillet Forslaget af Hensyn til de arbejdsløse, som beskæftiges ved disse Foranstaltninger, fordi det har vist sig i Praksis, at mange Mennesker er blevet daarligere stillet ved disse Foranstaltninger, end de var, da de gik arbejdsløse. Det er det, vi har paapeget. (*Socialministeren [Ludvig Christensen]:* Det er ikke rigtigt!). Jeg kan henvise til Strejken i Aarhus, hvor de arbejdsløse havde mindre i Indtægt, end da de var arbejdsløse. (*Socialministeren [Ludvig Christensen]:* Det er heller ikke rigtigt!). Det er ogsaa et Forhold, der kommer i Betragtning, naar man skal se paa Sagen i sin Helhed.

Jeg kan i øvrigt ikke imødekomme det ærede Medlem Hr. Ragers Ønske om at holde en Prøvetale paa, hvordan jeg vil

udlægge det ærede Medlems Partis Motiver til at modsætte sig vort Forslag, men jeg vil antage, at min Tale ude i Landet vil blive holdt efter samme Motiver som det ærede Medlems. (*Rager:* Saa bliver det skam en god Tale!). Det tvivler jeg heller ikke om. Jeg har hørt saa ofte paa det ærede Medlem, at jeg nok ved, hvordan jeg skal udtale mig, naar jeg kommer ud til Vælgerne.

Ministeren sagde, det var forkert, naar jeg sagde, at Arbejdstiden og Lønnen var nedsat med 25 pCt. Jeg henholder mig til det, der staar i Loven, men jeg har i øvrigt gjort opmærksom paa, at der var Folk, der blev beskæftiget ved disse Foranstaltninger, som ikke havde en Arbejdstid, der var nedsat med 25 pCt., og det var Folk, som var særlig uvant med Arbejdet, saadanne langvarigt arbejdsløse, som havde ondt ved at klare sig og derfor skulde have en længere Tid for at opnaa en nogenlunde Indtægt.

Jeg forstaar ikke, hvorfor Ministeren vælter sig over de arbejdsløse, som beskæftiges ved disse Foranstaltninger og siger, det er særlig daarlige Folk, Folk, der er skejet ud og er blevet fjernet af deres Sjak paa Arbejdspladserne, fordi de er daarlige Elementer. Det tror jeg ikke er rigtigt. Jeg skal ikke bestride, at der kan være brodne Kar i alle Lejre, ogsaa blandt de langvarigt arbejdsløse, men med det Omfang, Arbejdsløsheden har, kommer man ikke uden om, at ogsaa stabile og gode Arbejdere har været udsat for langvarig Arbejdsløshed og derfor har været henvist til disse Foranstaltninger. Der er ingen Grund til at behandle de Mennesker saa haardt, som det sker her, for det kan ikke nytte noget at paastaa, at de paagældende Personer er i Stand til at genoprette deres Økonomi ved 26 Ugers Arbejde med den Fortjeneste, der her bydes. Det vil kun være en meget daarlig Nødhjælp, selv om den ganske vist roses stærkt af det ærede Medlem Hr. Rager og det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen. Hvis Loven virkelig skal hjælpe de langvarigt arbejdsløse, selv som en Sociallov, bør den give de paagældende fuld Arbejdstid.

Hr. Einer-Jensen sagde før, at hvis man gav dem fuld Arbejdstid, vilde de Arbejdere, der var beskæftiget ved disse Foranstaltninger, ikke opnaa 26 Ugers Arbejde og altsaa ikke være i Stand til at gener-